

Tankar på Långfredagens kväll, den 10 april 2020

Kan vi någonsin leva in oss i vad lärjungarna upplevde när allt de trodde på, alla de hoppfulla glädjescener, allt det fantastiska de upplevt, all hoppfull förväntan tog ett så abrupt slut, och mynnade ut i den totala katastrofen, korsfästelsen av Honom som de trodde var – Guds son själv?

Redan kvällen innan var Jesus handlande obegripligt för dem. De firade den klassiska påskmåltiden tillsammans. Minnesmåltiden som med alla sina ingredienser och moment beskrev befrielsen ur fångenskapen i Egypten 1500 år tidigare. De hade firat påskmåltiden tillsammans med honom två eller tre gånger tidigare. Varje gång som brukligt var. Men nu – nu räckta han brödet till dem med orden "Detta är min kropp som blir utgiven för er". Vad menade han? – Likadan sa han om kalken: "detta är mitt blod..." Ingen vågade fråga.

Däremot så reagerade de när Jesus sa att de alla skulle överge, svika honom. Redan under den kommande natten. "Inte är det väl jag?" – löd svaren från dem.

Anar vi i deras reaktion att tanken funnits hos dem allesamman?

Ännu obegripligare senare på kvällen när de tagit sig till Getsemane trädgård. Hans bön om en kalk som han måtte slippa. Men att Faderns vilja måtte ske. Bara några få ord hörde de innan sömnen tog vid. Men de förstod allvaret, såg hans ångestsvett, röd som blod.

Så kom chocken då Judas dök upp tillsammans med vakten. Varför försvarade han sig inte? Ja – han hindrade till och med Petrus som ville försvara honom. Varför?

Och så fortsatte det hela natten. Varför?

Varför använde han sig inte av makten han visat på olika sätt och så många gånger tidigare? I undren, auktoriteten över mörkrets makter, mättandet av många, och tystnandet av stormen över Genesarets sjö?

Varför detta stumma bemötande av alla anklagelser?

Inte ens inför Pilatus – som hade kunnat rädda honom – inte ett enda ord till försvar.

Tvärtom bekräftar han prästernas anklagelser. Varför?

Allt hånande, all tortyr. Törnekronan och förnedringen genom vaktstyrkan. Varför lät han allting ske?

Hur orkade Han?

Om det så fanns en pytte-pytteliten gnista av hopp kvar – kanske Gud som Jesus tilltalat som sin Far skulle gripa in från himlen – så dog också det när de hörde hammarslagen driva spikarna genom Jesu handleder.

Ovanpå detta måste det varit skakande för dem att uppleva den totala maktlösheten inför etablissemangens alla lögner och intriger. Och folkmassans vilda rop: ge oss Barabbas – korsfäst Jesus!

Möjligtvis var Johannes den ende av Jesu vänner som vågade sig kvar tillsammans med Jesu mor när korsen restes. Han berättar ur sina minnen att Jesus kort före sin död sa de märkliga orden till Maria: "Kvinna, där är din son." Och vice versa till Johannes "där är din mor."

I övrigt ingen bön om förbarmande, inga förklaringar, inget: "ni kommer att förstå senare."

Vart tog de vägen med all sin förtvivlan och dödsångest? Vart flydde de?

Ingen av lärjungarna tycks varit närvarande när Jesus togs ner från korset. Förutom Maria och Johannes samt några av de andra kvinnor som följt Jesus.

För dem måste det känts märkligt att hjälpen och en gravplats kom från helt oväntat håll: den rike Josef från Arimatea bad Pilatus om att få ta hand om Jesu kropp tillsammans med Nikodemus, en känt medlem i självaste Stora Rådet som ju åstadkom korsfästelsen med Pilatus hjälp.

För Jesu lärjungar måste det varit den totala katastrofen.

Med dödsångest och förtvivlan och mörker. Timmarna, natten och dagen efter.

Jag tror inte att ord räcker för att beskriva deras situation och de vakuüm de befann sig i.

Förmår du och jag känna oss in i dem?

Det är här vi bör stanna denna "långa fredag". Dröja kvar i det som skedde. Dröja kvar och står ut med samma bottenlösa förtvivlan och tomhet som de upplevde.

Inte går vidare med tanken på att Jesus ju uppstod!

Frågan: *vad betyder detta för mig? Var finns jag i denna text, detta skeende* – den besvarades till stora delar i det vi läste i början denna vecka i Jesajas kapitel 53. Som skrevs 700 år tidigare.

Det är bra att nu på långfredagskvällen läsa den en gång till.

"För att *skriften* skulle uppfyllas" – de orden mötte oss flera gånger i de Matteustexter som vi läste under de gångna dagarna.

Lite kryptisk skrev Jesaja i vers 9 (en läsart som flera översättningar använder, men inte i vår Bibel 2000) *Han fick sin grav bland de ogudaktiga, men var hos en rik vid sin död.*

Med andra ord: han fick sin grav av en rik...

Så full av förundran man kan bli över detaljerna i Guds plan, ingiven och nedskrivnen, långt, långt innan de blev synliga!

Dagen efter sabbaten – den tredje dagen - möttes de igen. Det ska också vi göra!

Klaus